

سلام الله عليهما
دانشگاه الزهرا

دانشکده هنر

گروه تجسمی

رشته نقاشی

پایان نامه جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

عنوان:

- بررسی تطبیقی ۷ رقعه از رقعه های معراج پیامبر (ص) مربوط به خمسه های نظامی - دوره صفویه

استاد راهنمای
جناب آقای دکتر فرد دهکردي

استاد مشاور:
جناب آقای دکتر حسامی

دانشجو
سمیه روح الله

سال ۱۳۹۰

بررسی تطبیقی ۵ رقعه از رقعه های معراج پیامبر(ص)

مربوط به نسخ خمسه نظامی

- دوره صفویه -

چکیده:

داستان معراج حضرت رسول^(ص) از موضوعات مورد توجه هنرمندان نقاشی ایرانی است. همانطور که در ادبیات هم پرداخت به آن زیاد اتفاق افتاده است. خصوصاً در منظومه خمسه نظامی که در دوران صفوی جزء نسخ مورد علاقه دربار برای کتابت و مصور شدن بوده است. به همین دلیل است که در دوره صفوی رقعه هایی که مربوط به معراج حضرت است بسیار دیده می شود.

در این متن، ابتدا به بررسی موضوع معراج و سپس دوره و حکومت صفویه و حامیان هنر در آن پرداخته شده و در فصل بعد مبانی فلسفی و حکمی هنر اسلامی- ایرانی توضیح داده شده است. سپس با انتخاب ۷ رقعه مربوط به نسخه های خمسه های نظامی کار شده در سالهای ۹۱۱ تا ۹۸۵ ه.ق و سپس بررسی آن ها در چهار بخش: ترکیب بندی، رنگ، پیکره و عناصر تزئینی؛ تلاش شده است تا شیوه های بیانی و مسائل تاثیرگذار بر رقعه ها بررسی شود.

تغییرات و تاثیر مکاتب بر روی هم، حمایت دربار، تاثیر تشیع و مبنای فکری مناسب، نهایتاً این فرصت را به نقاش ایرانی میدهد تا اوج هنر نگارگری ایرانی را در رقعه های معراج ببینند.

واژگان کلیدی: نگارگری، معراج حضرت رسول^(ص)، دوره صفویه، خمسه نظامی

فهرست مطالب

فصل اول : مقدمه

فصل دوم : معراج پیا مبر^(ص)

۱-۱- معنای معراج

۱-۲- معراج در فرهنگ دینی

۱-۳- معراج ؛ ادبیات فارسی و خمسه نظامی

فصل سوم : کوتاه از صفویان

۲-۱- از طریقت سنی تا سیاست شیعی

۲-۲- ذهن خلاق هنرمند ؛ زیر سایه حمایت

دربار

۲-۳- تنوع مکاتب؛ مجال شیوه های نو

۲-۴- نسخ خمسه نظامی ؛ رقعه های معراج

پیامبر^(ص)

فصل چهارم : نگارگری ایرانی، هنر سنتی

۳-۱- هنر سنتی، هنر مقدس، هنر دینی

۳-۲- هنر اسلامی، آری یا نه؟

۳-۳- عالم مثال، حکمت مصور شده در جهان اسلام

۳-۴- نگارگری، تصویر حکمت

۳-۵- میراث تمدن‌ها در هنر اسلامی- ایرانی

فصل پنجم : تحلیلی بر ۷ رقعه معراج حضرت رسول^(ص)

۱-۱- آشنایی با ۷ رقعه معراج حضرت رسول^(ص)، کار شده در دوره

صفوی

۱-۱-۱- رقعه شماره ۱

۱-۲-۱- رقعه شماره ۲

۱-۳-۱- رقعه شماره ۳

۱-۴-۱- رقعه شماره ۴

۱-۵-۱- رقعه شماره ۵

۱-۶-۱- رقعه شماره ۶

۱-۷-۱- رقعه شماره ۷

۴-۲- بررسی ترکیب بندی رقعه‌های معراج

۴-۲-۱- ترکیب بندی در رقعه شماره ۱

۴-۲-۲- ترکیب بندی در رقعه شماره ۲

۴-۲-۳- ترکیب بندی در رقعه شماره ۳

۴-۲-۴- ترکیب بندی در رقعه شماره ۴

۵-۲-۴- ترکیب بندی در رقعه شماره ۵

۶-۲-۴- ترکیب بندی در رقعه شماره ۶

۷-۲-۴- ترکیب بندی در رقعه شماره ۷

۸-۲-۴- نهایتا

۳-۴- بررسی رنگ در رقعه های معراج

۱-۳-۴- رنگ در رقعه شماره ۱

۲-۳-۴- رنگ در رقعه شماره ۲

۳-۳-۴- رنگ در رقعه شماره ۳

۴-۳-۴- رنگ در رقعه شماره ۴

۵-۳-۴- رنگ در رقعه شماره ۵

۶-۳-۴- رنگ در رقعه شماره ۶

۷-۳-۴- رنگ در رقعه شماره ۷

۸-۳-۴- نهایتا

۴-۴- بررسی طراحی پیکره در رقعه های معراج

۱-۴-۴- پیکره در رقعه شماره ۱

۲-۴-۴- پیکره در رقعه شماره ۲

۳-۴-۴- پیکره در رقعه شماره ۳

۴-۴-۴- پیکره در رقعه شماره ۴

۵-۴-۴- پیکره در رقعه شماره ۵

۶-۴-۴- پیکره در رقعه شماره ۶

۷-۴-۴- پیکره در رقعه شماره ۷

۸-۴-۴- نهایتا

۴-۵- برسی عناصر تزئینی در رقعه های معراج

۱-۵-۴- عناصر تزئینی در رقعه شماره ۱

۲-۵-۴- عناصر تزئینی در رقعه شماره ۲

۳-۵-۴- عناصر تزئینی در رقعه شماره ۳

۴-۵-۴- عناصر تزئینی در رقعه شماره ۴

۵-۵-۴- عناصر تزئینی در رقعه شماره ۵

۶-۵-۴- عناصر تزئینی در رقعه شماره ۶

۷-۵-۴- عناصر تزئینی در رقعه شماره ۷

۸-۵-۴- نهایتا

مقدمه

معراج را باید سفر انسان کامل به سوی حقیقت برای کشف و درک آن بدانیم. معراج معجزه‌ای از معجزات پیامبر^(ص) است که در قرآن دو بار و در دو سوره متفاوت به آن اشاره شده است، در سوره اسرا و در سوره نجم وسپس احادیث و بعدها تفاسیر مختلف ضمن پرداختن به آن؛ بر جوانب پیدا و پنهان آن تاکید کرده اند و از آن به عنوان بالاترین مرتبه روحانی انسان یاد کرده اند. بعد عمیق معنوی این اعجاز در کنار اصل واقعه که خروج از عالم ملک و سیر تا مقام قرب الهی است و نیز دیدار پیامبر(ص) با انبیای مرسلين، فرشتگان مقرب و نیز بازدید از بهشت و جهنم و قانونمند شدن فرامین ویژه دینی، باعث توجه بسیار زیاد مسلمانان به این واقعه است.

با پرداختن به بحث معراج در تفاسیر و نیز سیره‌های نبوی آن هم به عنوان معجزه‌ای بزرگ که یادآور عظمت و تعالی انسان و مقام معنوی اوست، این معجزه کم کم وارد فضای ادبیات فارسی شد. در ابتدا متون تاریخی چون جوامع التواریخ، و سپس معراج نامه‌های مستقل به صورت نثر مانند معراج نامه بوعلی سینا، راوی این معجزه بودند و بعد ها آوردن این داستان در اشعار شاعران و منظومه‌ها رواج یافت و نحوه بیان، کم کم از روایت جزئیات حوادث به بیان زیبا و خیال انگیز شاعران تغییر یافت. اغلب شاعران برای نمایش عقیده و ارادت خود، پس از آوردن ابیاتی در توحید حضرت حق، اشعاری را راجع به پیامبر و در نعت ایشان و توصیف معراج می‌آوردند.

به این ترتیب در دوره صفوی، که مصور کردن کتاب‌های ادبی، خصوصاً تغزلی و حماسی، بیشتر مورد توجه واقع شدند؛ ترسیم نگاره‌های معراج نیز، به سوی صورتی کلی و غالباً یکسان، پیش

رفت. در اغلب نگاره‌ها، پیامبر^(ص) و براق در آسمانی سراسر ابر و ستاره در میان جمعی از فرشتگان که آنها را دوره کرده اند ترسیم می‌شود و تلاش و همت نقاش، بر نمایش زیباتر همین صحنه است.

از میان آثار ادبی، خمسه نظامی از این حیث جایگاه ویژه دارد و مورد توجه سفارش دهنده‌گان نسخ خطی این دوره است. نقاشی ایرانی هم به کمک می‌شتابد تا از این نسخه‌ها، آثاری به غایت زیبا بیافریند.

اصولاً ارزش نسخه‌های خطی از نظر تزئینات و بیش از همه کیفیت نگاره‌های موجود در کتاب برآورده می‌شود. نقاشی به عنوان وسیله‌ای جهت تصویر گری در تزئین متن می‌باید وقایع مهم و شاخص متن را به نمایش گذارد. به این ترتیب معراج نگاری به صورت تک رقعه و در میان سایر صفحات نسخه‌های خمسه نظامی شکل می‌گیرد؛ خصوصاً که شاعر بر این معجزه تاکید بسیاری دارد و معراج پیامبر^(ص) را در هر پنج مثنوی اش توصیف می‌کند؛ که هر کدام از آنها تصویری عمیق از جایگاه و مقام پیامبر را نشان می‌دهد و هر یک در شمار شاهکارهای ادبیات فارسی به شمار می‌رود.

هنر ایرانی میکوشد این موضوع را در قالب و صورتی در خور ارائه دهد؛ مانند هر هنر دینی و معنا گرا فضایی بسازد، متفاوت با اطراف ما؛ و این هدف با بهره گیری کامل از ایده «عالم مثال» که قبل و بعد از اسلام اندیشه مسلط بر هنر ماست، ممکن میشود. «عالم مثال» همان فضا و عالمی است که هنر اسلامی، در حال نمودن آن است. در واقع عالم مثال یا عالم ملکوت، عالمی است که از ماده مجرد است اما آثار آن را در خود دارد، عالمی است با ماهیت نوری که در آن چیز‌ها صورت دارند اما جسم ندارند.

به همین جهت است که فرم و رنگ و چشم انداز در نقاشی ایرانی واقع گرا نیست؛ بلکه دنیای دیگری را می سازد. نقاشی ایرانی با همین اندیشه است که لحظه و زمان دنیایی را نشان نمی دهد و دائم تصویر روزی پر نور و فضایی همیشه سبز و ماندگار را نشان می دهد.

●

تا آن جا که من می دانم؛ درباره این موضوع غیر از متن های نسبتاً کوتاه در کتاب ها و توضیح مختصری راجع به یکی از نگاره ها؛ افرادی مثل آیدین آغداشلو و مهدی حسینی و بهنام کامرانی و هلنا شین دشت گل و... به صورت مقالاتی راجع به یکی از رقعه های معراج یا رمز شناسی آن کار کرده اند. در پایان نامه ها در دانشگاه هنر؛ راجع به تصاویر قصص الانبیا در پایان نامه دکتری ابوتراب احمد پناه راجع به این موضوع هم قطعاتی کار شده است. در دانشگاه تهران علی اصغر هاشمی به بررسی فرشته در نقاشی ایرانی پرداخته که به ۳ رقعه معراج هم توجه کرده است. در همین موضوع سمیه شانجانی هم کار کرده است. بهزاد محبی نگاره های صفوی با موضوع پیامبران الهی را بررسی کرده است و الهام جاوید پیامبر و اهل بیت – تا قرن نهم- را که تا حدی نزدیکی هایی بین موضوعات آن ها با این موضوع وجود دارد. لاله شمسی در دانشگاه تربیت مدرس هم به نسخ مصور معراج نامه پرداخته است. راجع به کلیت نقاشی ایرانی و نور و رنگ و سایر عناصر و ویژگی های آن کار های زیادی شده است.

●

در این پژوهش تلاش شده تا با نگاهی کوتاه بر معراج و یافتن یک دیدگاه کلی نسبت به حادثه حکمت هنر اسلامی و نیز دوره صفوی، به بررسی ۷ رقعه از نگاره‌های ایرانی با موضوع معراج و کار شده در دوره صفوی پرداخته شود.

به همین جهت در فصل دوم به بررسی موضوع معراج پرداخته شده است؛ ابتدا معانی مختلف معراج و سپس سابقه تاریخی آن در ادیان مختلف بررسی شده و بعد به حادثه معراج پیامبر اسلام^(ص) توجه شده است. پس از بیان ریشه‌های داستان در قرآن و احادیث، بیان حادثه در ادبیات و خصوصاً خمسه نظامی – در تک تک مثنوی‌های آن – بررسی شده و نهایتاً عناصر تصویری در کلام نظامی را تا حدی روشن شده است.

در فصل سوم بررسی به زمان اجرای رقعه‌ها معطوف شده است که دوره صفوی است. شروع این دوره و چگونگی شکل گیری حکومت و اندیشه دینی صفویان که تاثیر بزرگی در فرهنگ و هنر ایران داشته‌اند در این فصل بررسی شده است. برای روشن شدن دلایل و ریشه‌های اندیشه تشیع و نیز نظامی گری صفویه؛ ناچار به سال‌ها قبل از آغاز این دوران هم اشاره‌ای شده است.

به هر حال این دوره بواسطه آرامش نسبی و حمایت از هنر، دوره‌ای طلایی در تاریخ ایران است. برای روشن شدن ابعاد این حمایت و نیز تاثیر آن بر هنر نگارگری، راجع به حامیان هنر این دوره و

نیز فعالیت هایشان نکاتی گفته شده است و سر انجام جدولی از آثار خمسه نظامی کار شده در این دوره آورده شده که به کمک مطالب کتاب های «مکتب تبریز و قزوین- مشهد» و «سیر تحول در نگارگری ایرانی» و نیز یافتن تعدادی رقعه و نسخه در فضای مجازی ایجاد شده و حتماً ناقص است اما می تواند شروعی برای این نوع آمار سازی ها باشد.

درباره نقاشی ایرانی؛ معتقدم که هنرمندان با نگاهی به اندیشه حکما و فلاسفه و البته به کمک میراث تمدن‌های دیگر سنتی، توانسته اند این دنیای نو و فضای تازه را ایجاد کنند و البته با مطالعه راجع به این بحث؛ این موضوع روشی می شود. به همین جهت فصل چهارم به بررسی این ارتباط می پردازد و پس از توضیحات ابتدایی راجع به هنر سنتی و هنر مقدس؛ به تعریف عالم مثال که نزدیکترین فضا به فضای نقاشی ایرانی است می رسد، و پس از آن با آوردن توضیحاتی تا حدی نشان می دهد که هنرمند ایرانی تا چه حد به نمایش فضای عالم مثال در نقاشی توجه داشته است و این توجه به چه شکل بروز یافته است. در نهایت توضیح مختصری راجع به هنر هایی که هنر اسلامی از میراث آن ها سیراب شده؛ پرداخته شده است.

فصل پنجم فصل نهایی کار است. ابتدا با توضیحاتی ۷ رقعه معراج کار شده در دوره صفوی که سعی شده چیدمان آن ها بر اساس تاریخ انجامشان باشد معرفی می شوند. یکی از مشکلات کار در این زمینه، نبود تصاویر مناسب با کیفیت مطلوب است. اکثر این نگاره ها در فضای مجازی هم به دشواری می توان یافت؛ اما هم کیفیت آثار پایین است و هم وجود یک رقعه در چندین حالت رنگی اتفاق می افتد، که تشخیص درست رنگ را خدشه دار می کند و هم اطلاعات ناقصی را از تاریخ و

ابعاد و ویژگی های نسخه و محل نگه داری آن میدهد که گهگاه با هم تناقض هم دارند. موزه های صاحب رقعه ها هم اگر مشخص باشند- پاسخ مناسبی برای ارائه تصویر با کیفیت ندارند!

به هر حال این رقعه ها زیر چهار عنوان ترکیب بندی، رنگ، پیکره و عناصر تزئینی بررسی می شوند. در ابتدای هر بخش توضیحاتی راجع به عنوان بخش داده می شود و سپس رقعه ها به ترتیب در محدوده عنوان بخش بررسی می شوند. در این بخش بار اصلی کار بر دوش تصاویر است و البته توصیف رقعه که تا حدی گوش و کنار آثار را بررسی می کند؛ هم از جهت ویژگی هایی که در همه مشترک است و هم از جهت ویژگی های خاص رقعه. سعی شده تا برای همه رقعه ها در توضیحات روند یکسانی طی شود. در نهایت با چیدن هر هفت رقعه در یک صفحه؛ تلاش شده تا فرصت بهتری برای بررسی هم زمان آن ها ایجاد شود.

بررسی پیوستگی صورت و محتوا در نقاشی ایرانی خصوصا در مضامین مذهبی؛ تجزیه و تحلیل آثار برای درک عوامل تاثیر گذار در بیان موضوع؛ و نیز بررسی این نکته که چه بیان و فضایی بیشتر با مضمون خاص معراج -و کلام مفاهیم مذهبی- هم خوانی دارد در این پایان نامه مورد توجه بوده است.

● پرسش ها و فرضیات پژوهش:

این سوال برای من مطرح بود که چه عواملی باعث رشد و شکوفایی هنر ایران در دوره صفوی و تعداد مکاتب و تنوع هنر آن بوده است. و چرا در این دوره با تعداد زیادی رقصه راجع به معراج مواجه می شویم؟ و مهمتر این که آیا این رقصه ها واقعاً بیان مناسبی برای این موضوع یافته اند یا خیر؟

این احتمال بود که حمایت های مناسب مالی دربار موثر بوده باشد و اینکه اکثر شاهزادگان به شیوه ای تربیت می شدند که که به هنر دلبسته و علاقه مند بودند و این موجب توجه به هنر می شد. تغییر و تحولات پایتخت هم در هنر این دوران می توانسته موثر باشد.

از طرفی در این دوران با دین و مذهب جدیدی رو به رو هستیم که آن هم می توانست تاثیر گذار باشد. چه در انتخاب موضوع و چه در نحوه پرداخت به آن. اینکه در این دوران با تعداد زیادی از رقصه ها با موضوعات مذهبی رو به رو می شویم هم می توانست تاثیر متون انتخابی باشد و هم تاثیر دین جدید.

معراج یک موضوع کاملاً دینی است و بنابر این انتظار می رود که بیانی خاص بیابد؛ آیا این اتفاق افتاده بود و حضور نماد های خاص را باید بر این اساس پذیرفت؟ و آیا امکان دارد که با بررسی این رقصه ها بتوانیم چیزی به عنوان «بهترین رقصه» را با دلایل مناسب معرفی کنیم؟

فصل دوم : معراج پیا مبر (ص)

۱ - معنای معراج

۲ - معراج در فرهنگ دینی

۳ - معراج؛ ادبیات فارسی و خمسه نظامی

۱۶- معنای معراج

اگر چه مسئله معراج در معنای عام آن، برای پیامبران و اولیائ خاص خدا بارها روی داده و مختص پیامبر اسلام نیست؛ اما این کلمه به طور خاص برای پرواز شبانه حضرت محمد^(ص) به کار می رود و اصطلاحی ویژه این حادثه شده است؛ در واقع «معراج» یک باور دینی و اعتقادی مسلمانان است، که مورد توجه بسیار واقع شده؛ چرا که نمایش نهایت و کمال معنوی «انسان کامل» است.

معراج در لغت:

در فرهنگ فارسی معین معراج (me'raj) را آنچه بوسیله آن بتوان بالا رفت ، پلکان و نردبان و با جمع معراج و معاریج تعریف کرده اند و در فرهنگ لغت دهخدا به جز نردبان، جای بالا رفتن و بلند گردیدن هم اضافه شده است.

تعریف دقیق تر کلمه را می توان در «درة التاج وحقيقة المعراج» محمدی هیدجی یافت. به زعم وی کلمه معراج به چیزی اطلاق می شود که به حالت صعود و عروج است و در حالت دوم ممکن است به عنوان اسم زمان به کار رفته باشد و به زمان عروج اشاره داشته باشد و در حالت سوم ممکن است مصدر میمی شود، یعنی عمل عروج و صعود را بیان کند.

علامه ابن منظور در خصوص واژه عرج چنین آورده است «عرج ، يعرج، عروجا، يعني بالارتفاع.»(ابن منظور،؟، ۱۲۰) عروج به معنای بالا رفتن و برقرار آمدن است.

معنای عام معراج:

اگر معراج را سفر روح یا جسم به سوی حقیقت برای کشف و درک آن بدانیم، در زندگی بسیاری از پیامبران و انسان‌های بزرگ، به چنین سفری بر می‌خوریم^(۱) که البته برای هر کسی در حد و اندازه اوست. پیامبرانی چون ادريس، ابراهیم، موسی، عیسی و ... نیز در زندگی خود با چنین سفرهایی روبه رو بودند.

در مسیحیت اعتقاد به سفر آسمانی پولس رسول (Polus) پذیرفته شده است و در میان یهودیان نیز همین امر راجع به اشعياء نبی مورد تأیید قرار گرفته است.

سفر به جهان دیگر و خبر آوردن از آن در ادبیات ایران پیش از اسلام نیز سابقه داشته که داستان‌های آن راجع به سفر ویشتاسب، کرتیر^(۲) و ارداویراف^(۳) به جهان دیگر می‌باشد.

در ادبیات پس از اسلام نیز میان اهل تصوف چنین سفرهایی گزارش شده است - که مشهورترین کسی که معراج خود را شبیه معراج حضرت رسول دانسته، بازیزد بسطامی است.

علامه طباطبائی در این رابطه می‌فرمایند: «معراج نه تنها درباره پیامبر اکرم^(ص) اتفاق افتاده است، بلکه برای بسیاری از پیامبران قبل از ایشان نیز روی داده است. از آن جمله اینکه خداوند حضرت موسی بن عمران علیه السلام را با جسد و روحش تا طور سینما می‌برد. در قرآن در خصوص آن فرموده است: «ما کنت بجانب طور: تو در جانب طور نبودی» و نیز ابراهیم را تا آسمان دنیا برده و در قرآن فرموده: «و کذالک نری ابراهیم ملکوت السموات و الارض: ما اینجین به ابراهیم نشان دادیم آسمانها و زمین را» و عیسی را تا آسمان چهارم برده و در قرآن فرموده «ورفعناه مکانا علیا:

او را تا جایی بلند عروج دادیم» و درباره رسول خدا ^(ص) فرموده: «مکان قاب قوسین : پس تا اندازه قاب دو قوسی رسید.»(طباطبایی، ۱۳۷۰، ج ۱۳، ۵۲)

در کتاب آیت الله مکارم شیرازی آمده است که مسیحیان به معراج حضرت مسیح به شرح زیر معتقدند:

«درانجیل مرقس (Marqos)، لوقا (Lucan) و یوحنا (John) چنین آمده است : «در مورد عیسی مسیح: چیز غریبی افتاده، زیرا پس از این که مرده بود و دفن شده بود ! مطابق پیشگویی خودش در روز یکشنبه که سومین روز پس از مصلوب شدن و دفنش بود، از قبر بیرون آمد بر شاگردانش ظاهر شد، و در مدت چهل روز اشخاص زیادی او را زنده دیده و با او صحبت کردند . آنگاه در حضور شاگردانش به آسمان صعود کرد. او اکنون در آنجا در نزد خدای پدر زیست می کند.»

همچنین در انجیل درباره سفر شگفت انگیز یعقوب به بین النهرین چنین آمده است: «هنگامی که یعقوب بعد از غروب خورشید استراحت می کرد. درخواب نزدبانی را دید که پاهایش در زمین و انتهایش در بهشت بود و فرشتگانی که بالا و پایین می رفتند. خداوند با یعقوب سخن گفت و وعده می داد که از او محافظت نموده و نسل های بعدی او را بیامرزد.»

(مکارم شیرازی، ۱۳۷۱، ۲۰)

اما از نظر مسلمین بالاترین درجه عروج جسمانی و روحانی، متعلق به پیامبر اسلام است که خاتم پیامبران است و سفرش کاملترین سفر. محققان چنین معراجی را از خواص ختم نبوت می دانند. «یگانه معجزه ای که خاتم الانبیا به آن اختصاص دارد که پیامبران پیشین را از آن بهره ای نیست معراج است به تن و بیداری» (مايل هروي؛ ۱۳۶۶، ۵۱) چرا که این معجزه بزرگ هم در بیداری و به صورت سفر جسمانی رخ داده است و هم اینکه در بالاترین درجه و اوج قرب اتفاق افتاده و نیز پس

از آن پیامبر^(ص) به زمین بازگشته اند. به این جهت لفظ «معراج» در اصطلاح، و به صورت خاص به سفر پیامبر اسلام به عرش اطلاق می شود.